

KOFFIE & KAAS

THEATERGEZELSCHAP

Lesbrief bij de voorstelling *Het verhaal van Bobbel die in een bakfiets woonde*

Deze lesbrief is bedoeld om voor of na de voorstelling te gebruiken als voorbereiding op, of ter verdieping van, het thema **fantasie** en de vraag **wat is normaal?**

Om samen met de kinderen na te denken over de vraag: 'Wat is normaal?' kunt u beginnen met een **kringgesprek**. Het volgende tekstfragment geven we als eventueel vertrekpunt:

*Bobbel werd geboren in een bakfiets.
Daar woonden haar vader en moeder.
Ze maakten een plekje voor haar vrij en noemden
haar Bo-Belle. Dat klikt Frans en betekent Mooi-
Mooi. Ze leerden haar papa en mama zeggen en
spraken haar naam langzaam uit: Booooooooooo-
Bèèèèlluh...*

*Later praatten ze sneller en zeiden ze Bobbel.
geeft niet, dacht Bobbel, ik ben toch niet zo mooi.*

*Ze zaten krap, met drie mensen in één bakfiets. Maar
ze hadden altijd ander uitzicht achter de ramen, want
ze waren altijd onderweg. Ze waren onderweg omdat
ze ergens heen wilden om er daarna weer vandaan te
kunnen gaan, of omdat ze waren weggejaagd, of omdat
de lampen in de bak moesten branden. Die branden
alleen als er iemand aan het fietsen was.*

*Het verhaal van Bobbel die in een
bakfiets woonde en rijk wilde worden
Joke van Leeuwen*

Bobbel woont samen met haar ouders in een bakfiets. Ze hebben het fijn in de bakfiets. Is het eigenlijk normaal om in een bakfiets te wonen? Kun je vertellen waar jij woont? Hoe ziet het er hier uit? Waarom woont niet iedereen in een bakfiets?

Bobbel wordt gezien als een beetje een raar meisje. Kun je vertellen hoe een normaal kind er uit ziet? Wat doet een normaal kind niet wat een raar meisje bijvoorbeeld wel doet? Lijk jij op een normaal kind?

Maak je eigen fantasiehuis

Er zijn verschillende mogelijkheden om deze opdracht vorm te geven. U kunt er voor kiezen om de kinderen hun eigen fantasiehuis te laten tekenen, knippen en plakken, papier-machéën, kleien. Eigenlijk is alles mogelijk, tenslotte heeft iedereen z'n eigen fantasiehuis!

Geleide fantasie

Laat de kinderen een plekje in het lokaal zoeken (of op hun stoel zitten). U neemt de kinderen mee in een geleide fantasie door ze hardop te vertellen (en waar nodig te laten zien) wat ze doen, voelen en denken.

Je zit op een stoel. De stoel is van hout en heel erg hard. Zo hard dat je er eigenlijk een beetje kriebelbillen van krijgt. Je zou het allerliefste van je stoel af willen springen en rondjes door de kamer willen rennen maar dit mag niet! Er is namelijk visite. Je altijd keurige en strenge Tante Zus is op visite. En dit betekent dat je je netjes moet gedragen en aan tafel moet blijven zitten. Met een rechte rug en je handen boven de tafel.

Je moeder heeft boontjes klaargemaakt. Je houdt eigenlijk niet zo van boontjes. Bij elke hap die je neemt probeer je geen vies gezicht te trekken. Die rare boontjes krijg je ook nog eens niet netjes op je vork geprikt. Af en toe schiet er per ongeluk eentje van je bord op de grond. Je probeert dit niet aan de andere aan tafel te laten zien.

Tante Zus eet al haar eten heerlijk op. Na elke hap die ze neemt veegt ze netjes haar mond af met een servet. Stiekem probeer je haar na te doen, je begint te lachen. Steeds harder. Je moeder kijkt al een keer streng naar je en je probeert je lachen in te houden. Dit gaat alleen niet!

Doordat je zo moet lachen kom je van je stoel af en begin je te dansen! Je vergeet even alles om je heen, Tante Zus, het eten, je vader en je moeder. De raarste dansjes komen in je op en je ziet ook alle andere kinderen om je heen dansen. Misschien dans je wel even met iemand anders of zing je een liedje of roep je hele gekke woorden!

Totdat er in één keer iemand in zijn handen klapt (klap in uw handen). Je staat meteen stil als een standbeeld, rent terug naar je stoel aan tafel en gaat weer keurig rechtop zitten. Pakt je vork en eet een boontje. En terwijl je nog nageniet van het dansen luister je weer naar de saaie verhalen van Tante Zus...